

[Udenrigsministeren]

De finansielle midler afsat til bistandssamarbejdet udgør i alt ca. 92 milliarder kroner over 5 år. Der er tale om en nominel stigning på ca. 40 pct. i forhold til de midler, der var afsat under Lomé III. Midlerne tilvejebringes i overensstemmelse med principperne i den interne aftale om finansiering og forvaltning af Fællesskabets bistand. Danmarks andel ventes afholdt inden for rammerne af den samlede danske udviklingshjælp.

Idet jeg i øvrigt henviser til de bemærkninger, der ledsager forslaget, skal jeg anbefale dette til det høje Tings velvillige behandling.

Den første sag på dagsordenen var:

1) Spørgsmål til ministre:**Spm. nr. S 385****1) Til udenrigsministeren af:****Duetoft (CD):**

»Vil udenrigsministeren på det kommende EF-topmøde tage spørgsmålet om den arabiske boykot mod Israel op, og vil ministeren overveje at følge en eventuel EF-deklaration op med national dansk antiboykotlovgivning?«

Skriftlig begrundelse

Den arabiske boykot mod Israel har været fra før staten Israels grundlæggelse. Den har fungeret dels via direkte blacklistning af virksomheder, dels som psykologisk pres mod virksomheder for ikke at handle med Israel og arabiske lande på samme tid.

Virksomhederne tvinges bl.a. til at underskrive erklæringer om deres forhold til Israel og israelske varer.

Gennem de seneste år har Israels regering gjort opmærksom på, at boykotten både har handelsmæssige og investeringsmæssige følger.

Når problemet er specielt stort nu, skyldes det den forestående genopbygning i Golfen. Golfstaterne – ikke mindst Kuwait – har været nogle af de mest nidkære forsvarere af boykotten. Da mange vestlige virksomheder vil deltage i genopbygningen, vil en boykotklausul i denne forbindelse kunne få uoverskuelige følger for Israel. En række vestlige lande, bl.a. USA, Frankrig og Holland, har gennemført

egentlig antiboykotlovgivning. Det er spørgrens opfattelse, at en EF-beslutning fulgt op af en national lovgivning ville sætte danske erhvervsvirksomheder i stand til at nægte at underskrive de antiisraelske erklæringer.

Udenrigsministeren (Ellemann-Jensen):

Jeg kan oplyse, at jeg tog spørgsmålet om den arabiske boykot mod Israel op på det uformelle udenrigsministermøde, vi havde i Luxembourg den 26. marts. Det blev dér besluttet, at vi skulle påbegynde en udredning af spørgsmålet for at få en oversigt over, hvordan de enkelte EF-lande håndterer problemet. Når den udredning foreligger, vil sagen blive taget op i Ministerrådet.

Den anden del af hr. Duetofts spørgsmål – hvorvidt en eventuel EF-deklaration om boykotspørgsmålet vil blive fulgt op med en dansk antiboykotlovgivning – er jeg ikke i stand til at give et klart svar på i dag. Svaret afhænger ikke blot af resultatet af de drøftelser, der skal føres i EF, men det må også i høj grad ses i sammenhæng med den generelle politiske udvikling i spørgsmålet om den mellemøstlige fredsproces. Man kan sige, at hvis man kunne overtale de arabiske lande til at ophæve denne boykot, ville det være en væsentlig tillidsskabende foranstaltning af betydning for at fremme klimaet for den fredsproces, som vi jo alle sammen ønsker at se komme i gang.

Men under alle omstændigheder er det vigtigt, at EF-landene optræder samlet i dette spørgsmål, der jo rummer mange både vanskelige og følelsesladede elementer, og en dansk enegang på nuværende tidspunkt tror jeg ikke ville være til gavn for de internationale forhandlinger, der forhåbentlig også kan føre til en løsning af boykotproblemet.

Duetoft (CD):

Jeg vil gerne takke udenrigsministeren, fordi han allerede har taget spørgsmålet op i EF-sammenhæng. En af grundene til, at det er så vigtigt et spørgsmål netop nu, er selvfølgelig, at mange vestlige og danske firmaer i forbindelse med genopbygningen i Mellemøsten formodentlig vil blive inddraget f.eks. i opbygningen af Kuwait, og dermed vil virkningen over for Israel af denne boykot blive ganske meget større, end den har været hidtil.